

TISKOVÁ ZPRÁVA č. 51/23

V Lucemburku dne 21. března 2023

Rozsudek Soudního dvora ve věci C-100/21 | Mercedes-Benz Group (Odpovědnost výrobců vozidel vybavených odpojovacími zařízeními)

Kupující motorového vozidla vybaveného zakázaným odpojovacím zařízením má vůči výrobcí tohoto vozidla nárok na náhradu škody, kterou uvedené zařízení tomuto kupujícímu způsobilo

Vedle obecných zájmů chrání unijní právo i zvláštní zájmy individuálního kupujícího motorového vozidla vůči výrobcí tohoto vozidla, je-li uvedené vozidlo vybaveno zakázaným odpojovacím zařízením

Zemský soud v Ravensburgu (Německo) projednává žalobu na náhradu škody podanou jednotlivcem (QB) proti společnosti Mercedes-Benz Group. Cílem této žaloby je náhrada újmy, kterou společnost Mercedes-Benz Group údajně způsobila, když vozidlo se vznětovým motorem zakoupené QB vybavila softwarem snižujícím míru recirkulace výfukových plynů v případě, že venkovní teploty klesnou pod určitou hodnotu. Takové odpojovací zařízení, jež má za následek zvýšení emisí oxidů dusíku (NO_x), je podle QB zakázáno nařízením č. 715/2007 o schvalování typu motorových vozidel z hlediska emisí z lehkých osobních vozidel a z užitkových vozidel.

V německém právu může v případě prosté nedbalosti vzniknout nárok na náhradu škody, byl-li porušen zákon určený k ochraně jiných osob. Německý soud se tudíž táže Soudního dvora, zda příslušná ustanovení směrnice 2007/46, kterou se stanoví rámec pro schvalování motorových vozidel (dále jen „rámcová směrnice“), ve spojení s nařízením č. 715/2007 musí být vykládána v tom smyslu, že chrání zvláštní zájmy individuálního kupujícího takového vozidla. Pokud jde o výpočet výše případné náhrady škody vzniklé QB, zemský soud v Ravensburgu by si dále přál vědět, zda je pro zajištění praktického účinku unijního práva nezbytné, aby proti nároku na náhradu škody nebyl započten prospěch z užívání vozidla nebo aby tomu tak bylo jen v omezeném rozsahu.

Soudní dvůr ve svém rozsudku nejprve vysvětlil, že německému soudu přísluší provést skutková zjištění nezbytná k určení, zda musí být předmětný software kvalifikován jako odpojovací zařízení ve smyslu nařízení č. 715/2007 a zda by jeho použití mohlo být ospravedlněno některou z výjimek upravených v tomto nařízení¹.

Pokud jde o zájmy chráněné nařízením č. 715/2007, vedle obecného cíle směřujícího k zajištění vysoké úrovně ochrany životního prostředí vzal Soudní dvůr v úvahu širší právní rámec schvalování typu motorových vozidel v Unii, jehož je toto nařízení součástí. Soudní dvůr v tomto ohledu připomněl, že v souladu s rámcovou směrnicí musí být vozidla předmětem ES schválení typu; toto schválení může být uděleno pouze tehdy, když předmětný typ vozidla vyhovuje ustanovením nařízení č. 715/2007, zejména těm, která se týkají emisí. Soudní dvůr dále zdůraznil, že podle rámcové směrnice jsou výrobci vozidel povinni vydat individuálnímu kupujícímu prohlášení o shodě. Tento dokument, který je povinný mimo jiné pro účely uvedení vozidla do provozu, osvědčuje, že vozidlo splňovalo v době

¹ V tomto smyslu viz rozsudky Soudního dvora ze dne 14. července 2022, GSMB Invest, [C-128/20](#) (viz TZ č. [124/22](#)), a ze dne 17. prosince 2020, CLCV a další (Odpojovací zařízení u vznětových motorů), [C-693/18](#) (viz TZ č. [170/20](#)).

výroby požadavky všech regulačních aktů. Prohlášení o shodě tedy umožňuje chránit individuálního kupujícího před nesplněním povinnosti výrobce uvádět na trh vozidla, která jsou v souladu s nařízením č. 715/2007.

Na základě těchto úvah dospěl Soudní dvůr k závěru, že **rámcová směrnice vytváří přímou vazbu mezi výrobcem motorových vozidel a individuálním kupujícím motorového vozidla, jejímž cílem je zaručit tomuto kupujícímu, že toto vozidlo je v souladu s relevantními unijními právními předpisy**. Soudní dvůr měl tudíž za to, že ustanovení rámcové směrnice ve spojení s ustanoveními nařízení č. 715/2007 **chrání** vedle obecných zájmů **i zvláštní zájmy individuálního kupujícího motorového vozidla vůči výrobci tohoto vozidla, je-li uvedené vozidlo vybaveno zakázaným odpojovacím zařízením. Členské státy jsou proto povinny stanovit, že kupující takového vozidla má vůči výrobci tohoto vozidla právo na náhradu škody**.

Vzhledem k neexistenci ustanovení unijního práva, jež by upravovala podmínky, za nichž může kupující, který zakoupil vozidlo vybavené zakázaným odpojovacím zařízením, získat náhradu, přísluší každému členskému státu, aby tyto podmínky určil. Soudní dvůr nicméně uvedl, že vnitrostátní právní předpisy nesmějí v praxi znemožňovat nebo nadměrně ztěžovat získání přiměřené náhrady škody vzniklé kupujícímu. Lze rovněž stanovit, že vnitrostátní soudy mají dbát na to, aby ochrana práv zaručených unijním právním řádem nevedla k bezdůvodnému obohacení oprávněných osob. V projednávané věci musí zemský soud v Ravensburgu ověřit, zda započtení prospěchu plynoucího ze skutečného užívání vozidla kupujícím QB mu zajišťuje přiměřenou náhradu újmy, která mu skutečně vznikla tím, že do jeho vozidla bylo nainstalováno zařízení zakázané unijním právem.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106.

Zůstaňte ve spojení!

